

LXI.

Forslag til Lov

om

Arbejderes Forsørgelseskrav efter Ulykkestilfælde.

(Forelagt i Folketinget den 9de November 1895 af Folketingsmanden for Ringbøbing og for den danske Amts 1ste Valgfreds [S. C. Christensen])

I.

Forsørgelsen.

§ 1.

Enhver her i Riget bosat Person, som ernærer sig af legemligt Arbejde imod Løn, samt enhver med fornævnte ligestillet her i Landet forsørgelsesberettiget Person, som, uden selv at være Arbejdsgiver, ernærer sig ved legemligt Arbejde for egen Regning, har, naar han (eller hun) ved et Ulykkestilfælde — til Lands eller til Vands — kommer saaledes til Skade, at Arbejdsvejen midlertidig eller vedvarende derved forringes, Krav paa Forsørgelse paa den Maade og i det Omfang, som denne Lov fastsætter, forudsat, at Skaden ikke er foranlediget af ham selv med Forsæt eller ved egen særdeles grov Skødesløshed eller under Udøvelse af en ulovlig Handling.

Paa samme Maade og under samme Betingelser have de Personer Forsørgelseskrav, som helt eller for nogen Del forsørgedes af en som Følge af et saadant Ulykkestilfælde omkomnen Arbejder.

§ 2.

Den forskudsvisse Udredelse af alle Forsørgelsesbeløb i Henhold til nævnte Lov paahviler det offentlige med Ret for dette til Refusion paa følgende Maade:

a. Forsørgelsesbeløb, udredede til lønede Arbejdere i Anledning af Krav ved Ulykkestilfælde, som ere indtrufne paa den tilfaldkomnes eller omkomnes Arbejdssted, og som fyldes:

1. i Jærnbane- eller Dampsporvognsdrift,

2. i Maskineri med Tilbehør, som drives paa anden Maade end ved Muskelkraft,